

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/132/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813213541
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8813213541.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Škraba a členov JUDr. Petra Šama a JUDr. Romana Tótha, v právnej veci žalobcu: UniCredit Bank Slovakia, a.s., so sídlom Bratislava, Šancová 1/A, IČO: 00 681 709, zastúpenému: Advokátska kancelária MCGA legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Partizánska 2, IČO: 36 715 662, proti žalovanému: S. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. nad M., L. N. XXX/XX, zastúpenému opatrovníčkou Y. F., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Q., o zaplatenie 1.152,26 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 9.7.2014 pod č. k. 7C/200/2014-74, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

N e p r i z n á v a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Vranov nad Topľou vyššie označeným rozsudkom zamietol žalobu, ktorou žalobca žiadal uložiť žalovanému povinnosť na zaplatenie sumy vo výške 1.152,40 eur s 8,50 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 995,82 eur od 10.9.2013 do zaplatenia. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Vychádzal zo zistenia, že žalovaný žiadosťou o vydanie HVB kreditnej karty dňa 31.5.2006 písomne požiadal HVB Bank Slovakia, a.s. (hlavného predchodcu žalobcu) o vydanie kreditnej karty. V zmysle Obchodných podmienok (ďalej len „OP“) k HVB Kreditnej karte vlastnoručne podpísaná žiadosť, doručená do banky spolu so všetkými dokladmi, ktoré sa od nej vyžadujú, je návrhom žiadateľa na uzatvorenie Zmluvy o vydaní HVB Kreditnej karty. V zmysle zmluvných ustanovení k HVB Kreditnej karte, v súlade s ustanovením § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, je obsah Zmluvy o vydaní HVB Kreditnej karty určený, okrem obsahu žiadosti o vydanie HVB Kreditnej karty. V zmysle zmluvných ustanovení k HVB Kreditnej karte, podpisom Žiadosti žalovaný potvrdil, že sa oboznámil so znením OP, Sadzobníkom poplatkov pre držiteľa HVB Kreditnej karty, ako aj Všeobecnými podmienkami, čím výslovne súhlasil s ich znením. HVB Bank Slovakia, a.s. na základe žiadosti žalovaného vydala mu kreditnú kartu s úverovým rámcom vo výške 995,82 eur, čím došlo k uzavretiu zmluvy o vydaní HVB kreditnej karty. Na základe notárskej zápisnice, účinnnej ku dňu 1.4.2007, prvým nástupcom spoločnosti HVB Bank Slovakia, a.s., (došlo k zlúčeniu tejto spoločnosti bez likvidácie so spoločnosťou terajšieho žalobcu), čím došlo aj k prebratiu všetkých práv a záväzkov jeho prvého predchodcu. V zmysle čl. X/2/e OP má veriteľ právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a dlžník má povinnosť pohľadávku veriteľa uhradiť aj pred dňom konečnej splatnosti v taxatívne uvedených prípadoch v čl. X/1 OP pre vydanie HVB Kreditnej karty. Pretože žalovaný porušil povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o vydaní HVB Kreditnej karty, t.j. dostal sa do omeškania so splácaním splátok, žalobca v zmysle vyššie uvedeného vyhlásil mimoriadnu splatnosť

úveru ku dňu 2.11.2012 a vyzval žalovaného na zaplatenie celého zostatku úveru, pričom mu zároveň oznámil, že dlžná istina je naďalej úročená úrokom z omeškania.

Ustanovená opatrovníčka žalovaného ponechala rozhodnutie na úvahu súdu, pričom z opatrnosti vznesla námietku premlčania nároku žalobcu.

Vykonaným dokazovaním súd prvého stupňa zistil, že žalovaná suma predstavuje súčet nesplateného čerpania, nesplatených poplatkov, nesplatených riadnych úrokov a úrokov z omeškania. Zároveň súdu zaslal prehľad týchto rôznych platieb. Výpis z kartového účtu kreditnej karty sa nachádza na čl. 35-41 spisu, ktorý zahŕňa transakcie účastníkov od 9.4.2007 do 9.9.2013. Z prehľadu čerpania z kartového účtu na čl. 46-49 spisu vyplývajú čerpania žalovaného od 9.4.2007 do 22.7.2012. Za obdobie od 31.12.2011 do 22.7.2012 žalovaný vyčerpal sumu vo výške 278,95 eur. Zo žiadosti o vydanie kreditnej karty zo dňa 31.5.2006 vyplýva, že žalovaný podal žiadosť o vydanie max karty s požadovaným úverovým rámcom 30.000,- Sk (995,82 eur). Podľa bodu VII/1, 2, 5, 9 OP, držiteľ karty sa zaväzuje splácať čerpané peňažné prostriedky z úverového rámca a uhrádzať poplatky a úroky v pravidelných mesačných splátkach vo výške rovnajúcej sa aspoň výške povinnej minimálnej splátky podľa bodu 2 tohto článku. Výška povinnej minimálnej splátky sa rovná 10 % z dlžnej sumy. Za čerpanie peňažných prostriedkov z úverového rámca sa držiteľ karty zaväzuje platiť úroky za podmienok uvedených v nasledovných ustanoveniach tohto článku. Výšku úrokov z omeškania stanovuje banka, pričom aktuálnu ich výšku vhodným spôsobom zverejní vo svojich pobočkách.

Aj keď žalobcom tvrdená Zmluva o vydaní HVB Kreditnej karty bola uzavretá podľa § 497 Obchodného zákonníka ako zmluva o úvere, súd prvého stupňa ju podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Na základe vykonaného dokazovania a aplikáciou ustanovení § 37 ods. 1, § 40 ods. 1, § 46 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka súd prvého stupňa uzavrel, že žiadosť žalovaného zo dňa 31.5.2006, ktorou písomne požiadal HVB Bank Slovakia, a.s. o vydanie kreditnej karty (č.l. 3) nie je platnou spotrebiteľskou zmluvou podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to z dôvodu absencie jej písomnej formy. Preto súd prvého stupňa nárok žalobcu právne zdôvodnil ako právo na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zákon vyžaduje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere a používaní kreditnej karty (je taktiež spotrebiteľským úverom), musí mať písomnú formu. Žalobca ku dňu vydania rozhodnutia vo veci samej súdu takúto písomnú zmluvu nepredložil a na pojednávaní uviedol, že iné listinné dôkazy ako tie, ktoré sú doložené k žalobe, nemá. Preto nepreukázal, že bola žiadosť o vydanie kreditnej karty schválená, že bolo vydané potvrdenie o uzavretí zmluvy tak, ako to vyžadujú OP v bode III/1, podľa ktorého, okrem iného, zmluva má obsahovať aj údaje o výške schváleného úverového rámca. Keďže neboli splnené zákonom vyžadované predpoklady - písomná forma zmluvy - súd vyhodnotil zmluvný vzťah, a to zmluvu o spotrebiteľskom úvere za neplatnú (§ 37 ods. 1 v spojení s § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Súd sa len môže domnievať, že táto zmluva bola uzavretá medzi účastníkmi konania v ústnej forme. Za splnenie písomnej zmluvy sa nemôže považovať ani vydanie kreditnej karty. Avšak z listinných dôkazov bolo preukázané, že žalovaný kreditnú kartu používal, boli ňou vykonávané transakcie, ako to vyplýva z predloženého výpisu z kartového účtu kreditnej karty na čl. 35-41 spisu. Preto plnenie, na ktoré má žalobca v tomto prípade právo, možno považovať iba za nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Zároveň okresný súd uviedol, že OP (č.l. 4) nie sú aktom, ktorý by zaväzoval žalovaného, pretože nie sú nikým podpísané ani odátumované (§ 40 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka) a navyše sú bez platnej inkorporačnej doložky. Neprijateľná inkorporačná doložka nemohla privodiť preto ani viazanosť OP žalovaným, pretože neboli s ním individuálne dojednané.

Súd prvého stupňa ďalej uzavrel, že všeobecná premlčacia doba na vrátenie bezdôvodného obohatenia podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka je 2-ročná a plynie odo dňa, kedy sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa jeho úkor obohatil. Preto si žalobca môže uplatňovať iba vrátenie peňažných prostriedkov za používanie karty za obdobie od 23.12.2011, pretože žaloba

bola podaná na súde 23.12.2013. Z prehľadu čerpania z kartového účtu (čl. 46) zistil, že žalovaný od 31.12.2011 do 22.7.2012 vyčerpal sumu vo výške 270,95 eur, avšak na kreditnú kartu vykonal úhrady vo výške 444,71 eur, teda za nepremičnané obdobie uhradil žalobcovi viac než vyčerpal peňažné prostriedky na kreditnej karte. Preto z titulu bezdôvodného obohatenia nie je povinný žalobcovi vrátiť žiadnu sumu. Z tohto dôvodu žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Keďže úspešný žalovaný žiadne trovy nežiadal, ich náhrada mu priznaná nebola.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal žalobca odvolanie, ktorým žiadal zmeniť rozsudok tak, aby jeho návrhu bolo v celom rozsahu vyhovené. V odvolaní uviedol, že písomná forma spotrebiteľskej zmluvy bola v zmysle bodu 2 Žiadosti o vydanie Kreditnej max karty platne uzavretá, pretože bola dodržaná jej písomná forma. Kreditná karta bola žalovanému zaslaná na základe jeho písomnej žiadosti a rovnako mu boli poskytnuté aj finančné prostriedky, ktoré čerpal, o čom svedčia aj doložené výpisy z účtov. Žalovaný v priebehu súdneho konania ani nikdy predtým žiadnym spôsobom nerozporoval a nespochybňoval ani dôvod ani výšku uplatňovaného nároku. Tento spôsob schvaľovania je v oblasti poskytovania úverov bežný aj u iných podnikateľských subjektov, ktorých predmetom je obdobná činnosť. Žalobca si už na súde uplatňoval nároky z rovnakých produktov, čo zdokladoval aj rovnakými listami, a jeho právny nárok bol priznaný. V zmysle zásady právnej istoty má za to, že vydané rozhodnutie okresného súdu nie je správne.

Podaním žiadosti žalovaný potvrdil, že sa oboznámil so znením obchodných podmienok, všeobecných obchodných podmienok, sadzovníka poplatkov a že s nimi výslovne súhlasí - jeho konaním teda došlo k slobodnému, vážnemu, určitému a zrozumiteľnému právnenému úkonu, ktorého cieľom bolo poskytnutie finančných prostriedkov od žalobcu. V zmysle OP mal žalovaný právo reklamovať transakcie, s ktorými nesúhlasil, a to bez zbytočného odkladu, a to najneskôr do 15 kalendárnych dní odo dňa vystavenia výpisu mal podať písomnú reklamáciu spolu so všetkými dostupnými informáciami, ktoré sa vzťahovali k jeho tvrdeniam. V opačnom prípade platí, že potvrdil správnosť údajov z výpisu. Rovnako ani v tomto prípade nedošlo k reklamáciám, ktoré by rozporovali či už samotný vznik zmluvy alebo výšku dlhu.

Ďalej uviedol, že zmluva bola uzavretá dňa 31.5.2006 na základe žiadosti žalovaného, čím došlo k dohode o obchodnoprávnej úprave vzniknutého vzťahu. V tejto súvislosti dal do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Prešove ako súdu odvolacieho sp.zn. 9CoE/18/2010. Keďže zmluva bola uzavretá pred dňom 1.1.2008, nie je možné práva a povinnosti v nej vzniknuté posudzovať podľa ustanovení § 52 až 54 Občianskeho zákonníka. Teda žalobca má za to, že vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu súd nesprávne vec právne posúdil, čím dospel k nesprávnym právnym aj skutkovým zisteniam.

Ustanovený opatrovník žalovaného sa na odvolanie žalobcu písomne nevyjadril.

Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že pokiaľ súd právny vzťah medzi účastníkmi posúdil ako právo žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia a návrh z dôvodu jeho premičania zamietol, v tejto súvislosti správne zistil skutkový stav a správne ho aj právne vyhodnotil. Preto odvolací súd v tejto súvislosti plne odkazuje na zdôvodnenie rozsudku okresným súdom (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvého stupňa ako aj k odvolacím dôvodom žalobcu odvolací súd dopĺňa:

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Súd prvého stupňa správne posúdil, ak Žiadosť o vydanie max Kreditnej karty zo dňa 31.5.2006 (č.1.3) nepovažoval za platne uzavretú zmluvu o vydanie kreditnej karty, pretože neboli dodržané zo strany žalobcu zmluvné ustanovenia k bodom č. 2 žiadosti, ktoré pojednávajú o tom, že žiadosť o vydanie kreditnej max karty, vlastnoručne podpísaná žiadateľom, doručená na adresu uvedenú v žiadosti spolu so všetkými dokladmi, ktoré sa k nej vyžadujú, je návrhom žiadateľa na uzavretie zmluvy o vydanie kreditnej max karty. Ak bude žiadosť zo strany banky schválená, zašle banka žiadateľovi kreditnú max kartu (ak ju žiadateľ nedostal spolu so žiadosťou) a potvrdenie o uzavretí zmluvy. Momentom doručenia potvrdenia o uzavretí zmluvy dochádza k uzavretiu zmluvy podľa ustanovenia § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Tento postup (potvrdenie o uzavretí zmluvy zo strany žalobcu) žalobca počas celého konania nepreukázal. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazuje na OP, týmito nemôže byť žalovaný viazaný, pretože tieto nie sú nikým podpísané ani odátumované a z toho dôvodu nemôžu zaväzovať žalovaného, pretože neboli s ním individuálne dojednané. Keďže absentuje písomná forma o uzavretí zmluvy o vydanie max kreditnej karty, správne rozhodol súd prvého stupňa, ak nárok žalobcu posúdil ako bezdôvodné obohatenie a z dôvodov v rozsudku uvedených návrh žalobcu zamietol. V tejto súvislosti nebolo možné uznať žiadny z dôvodov odvolania žalobcu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Keďže úspešný žalovaný si náhradu trov odvolacieho konania nežiadal, ich náhrada mu priznaná nebola.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.